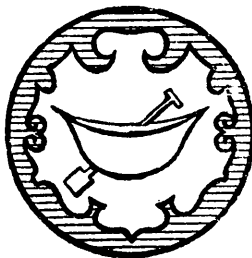

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18, Tel. 2-93.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesiąc, zł. p. 0.60.

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szp. na stronie) zł. p. 0,15—Przed tekstem
zł. p. 0,45 — za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. p. 0,03 za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. p. 0,30.—

Costa egzemplarza zł. p. 0.15.

Nr 48. (271)

Łódź, wtorek 25 listopada 1924 r.

Rok VI.

JAN AUGUSTYNIAK.

Główny Biljotekarz Miejski.

Biblioteki miejskie w Łodzi.

Dwuletnia opieka samorządu.

I.

Czytelnictwo, jako jedna z najlepszych dróg popularyzacji wiedzy, w powojennej Polsce niepodległej przeżywa poważny kryzys. Kryzys to natury materialnej. Społeczeństwo polskie, które przed wojną zdobywało się na poważny nieraz wysiłek, w celu fundowania, czy utrzymania wielu bibliotek publicznych i czytelni ludowych, obecnie, zmęczone tyłoma przeżyciami epokowych wydarzeń, nie zasila życiodajnymi sokami — pracą i pieniędzmi — tych instytucyj. Stąd upadek bibliotek we wszystkich prawie miastach Polski. Zastój w powiększaniu księgozbiorów, niemożność konserwacji, brak odpowiednich sił do pracy — to zjawiska stałe w życiu bibliotek współczesnych.

Łódź pierwsza w Polsce rozstrzygnęła kwestję bibliotek i czytelnictwa w sensie radykalnym. Samorząd łódzki zdecydował już przed dwoma laty traktować sprawę ustalenia bytu bibliotek, jako jedno w głównych swych zadań. Ze względu więc na znaczenie, jakie inowacja ta dla spraw czytelnictwa w Polsce posiada, oraz uwzględniając pośrednio zapytania różnych miast i instytucyj — notujemy kilka poniższych uwag.

Kwestją najważniejszą, jaka się iniejętorom przekazania spraw bibliotek gminie nasuwała do rozstrzygnięcia, była myśl, aby w nowych warunkach politycznych oprzeć sprawę istnienia i rozwoju bibliotek na zdrowych podstawach i nie powtarzać tych błędów, które się przyczyniły do katastrofalnych upadków i dezorganizacji księżnic polskich. Taką najważniejszą kwestją była — podstawa finansowa bibliotek.

Do niedawna wszystkie biblioteki w Łodzi opierały swoje istnienie na filantropji społecznej:

Jakieś towarzystwo kulturalno-oświatowe, członkowie, składki, dary publiczne, kwesta uliczna — oto filary, na których miał się utrzymać wielki gmach czytelnictwa powszechnego w półmilionowem mieście. I dopóki

życie społeczne cechował względny spokój, towarzystwa okazywały pewne minimum żywotności, członkowie choć z trudem płacili groszowe składki — i biblioteki — w odpowiedniej mierze spełniały swe zadanie. Lecz, gdy nastąpiła ogólna próba inflacji i olbrzymich skoków drożyznianych, filary te kruszyły się, jak żdzbla słomiane, — i upadek bibliotek następował bardzo szybko.

Jasną tedy stanie się rzeczą, że dążenie do oparcia bytu bibliotek na mocnym fundamencie budżetu miejskiego było uznane — za najważniejsze! I zasługą samorządu łódzkiego jest to, że dążenia te potraktował przychylnie, że niektóre biblioteki umiastował, że utworzył nowe i — dalej je prowadzi.

Drugą sprawą nie mniej ważną, którą, tuż po przejęciu bibliotek przez gminę, należało zdecydować — była sprawa pracowników w bibliotekach, lub ściślej mówiąc, sprawa ich usytuowania materialnego.

Ponieważ społeczne biblioteki powszechne ciągle borykały się z niedostatkiem; przeto nie mogło być wówczas mowy o tem, aby pracownicy byli płatni. Utał się więc zwyczaj t. zw. honorowej pracy. Zwyczaj ten — w czasach przedwojennych, gdy praca na polu oświatowym miała pewien urok zamaskowanej walki z najeźdźcą — wychował nawet ciekawe typy ideowych bibliotekarzy. Z chwilą jednak, gdy „słowo“ wolność „stało się ciałem“, praca w bibliotekach, aczkolwiek w dalszym ciągu pełna swobodnego uroku, stała się w zasadzie jednym z tych mozolów olbrzymiej pracy, jaką przy budowie Odrodzonej Ojczyzny trzeba prowadzić. Wobec takiej zmiany skali wymagań pracownik honorowy załamał się. Te więc i inne drobniejsze przyczyny sprawiły, że biblioteki społeczne, pozbawione nieraz kierowników bibliotekarzy, lub nawet sił drugorzędnych funkcjonowały wadliwie lub upadały.

Zerwać więc z zasadą honorowej pracy — to było drugie dążenie, które obecnie w bibliotekach miejskich wprowadzono już w czyn, w całej rozciągłości, i w myśl hasła, że każda praca powinna być wynagrodzona. Korzyści z takiego postawienia sprawy są olbrzymie: przedewszystkiem biblioteki mają stałych pracowników (a biblioteka nie znosi zmian personalnych), ciągłość pracy jest zachowana; pracownik dobrze płatny wyrabia się z czasem na fachowca, a przez to ztraca się tak szkodliwy dla bibliotek dyktantyzm.

Zagadnieniem następnem przy organizacji czytelnictwa miejskiego było nakreślenie ogólnego planu utworzenia sieci bibliotek miejskich. Dotychczasowa praca społeczna na tem polu, nieskoordynowana przez żadne czynniki kierownicze, wytworzyła w stosunkach oświatowo-kulturalnych chaos. Powstawały najróżnorodniejsze biblioteki i wypożyczalnie, z wątpliwym nieraz do osiągnięcia celem. Z chwilą zaś, gdy sprawę w swe ręce ujmował samorząd, otwierała się możliwość wprowadzenia do tych stosunków pewnej fachowej korekty.

Plan organizacji miejskiej sieci bibliotek przewidywał:

- a) istnienie biblioteki publicznej o charakterze wyłącznie naukowym,
- b) kilkunastu dzielnicowych wypożyczalni beletrystyki i dzieł popularno-naukowych dla dziatwy w wieku do lat 16, i wreszcie,
- c) takiejże ilości wypożyczalni dla dorosłych o charakterze beletrystycznym i naukowym.

W myśl tego planu samorząd łódzki przejął na własność gminy Bibliotekę Publiczną, powołał już do życia 4 wypożyczalnie dla dziatwy i tworzy także 1 wypożyczalnię dla dorosłych. Realizacja więc nakreślonego planu odbywa się w całej pełni. Tym sposobem wszystkie kategorie czytelników naszego miasta, poczynszy od inteligencji, poprzez słuchaczy

kursów dla dorosłych, robotników, aż do dziatwy szkolnej, znajdują w odpowiednich bibliotekach właściwą dla siebie lekturę.

Pomijając ze wszech miar ciekawe szczegóły, dotyczące czytelnictwa i organizacji w poszczególnych bibliotekach (co będzie tematem następných artykułów), dodać należy, że dalszym z kolei etapem pracy — poza automatycznym tworzeniem nowych bibliotek ustalonych typów — będzie ujęcie ustalonej organizacji w ramy przepisów i regulaminów, określających tak kompetencje poszczególnych bibliotek miejskich, jakoteż stosunek tychże do władz zwierzchnich, oraz — stosunki wzajemne. Po doświadczeniu dwuletniem nie będą to przepisy bez treści, lecz właśnie ujęcie w ramy tej pracy, która przeszła próbę życia.

W sprawie podatków miejskich.

Wbrew ukazującym się w prasie miejscowej publikacjom, Magistrat m. Łodzi, uważając pobór podatku tramwajowego i mieszkaniowego za legalny, pobiera i pobierać będzie w dalszym ciągu wymienione podatki.

Podatki te stanowią pozycje budżetowe w preliminarzu zarządu miejskiego na r. 1924, uchwalonym przez Radę Miejską i zatwierdzonym przez władze nadzorcze. Tym sposobem budżet miejski stał się ustawą finansową miasta i nie może być w żadnej części naruszony przez instancje administracyjne; instancje te nie mają prawa pozbawiać miasto sum przychodowych, objętych ustawą skarbową samorządu m. Łodzi, ani też przeszkadzać temu samorządowi w zaspokojeniu zobowiązań, zaciągniętych m budżecie miejskim wobec osób trzecich. Z tych też względów Magistrat w pełnej świadomości swych uprawnień obstaruje z całą energją przy poborze podatku tramwajowego, jako należącego się samorządowi najzupełniej legalnie.

Co się tyczy podatku od lokali, podatek ten jest przymusowy, zaś pobór jego jest miastu narzucony przepisami ustawy z dn. 17/XII—1921 r. Przepisy tej Ustawy, dotyczące prawa samorządów pobierania tego podatku mają wybitny charakter t. zw. legis perfectae, więc nie pozostawiają samorządowi prawa swobodnej dyspozycji. Ani samorząd nie może tu decydować inaczej niż Ustawa, ani też żadnym władzom administracyjnym nie przysługuje prawo ograniczania Ustawy i zakazywania poboru tego podatku w stosunku rocznym. Ustawa może być zamieniona tylko w drodze ustawowej, nigdy zaś w trybie rozporządzeń administracyjnych.

Podatek od lokali jest podatkiem bezpośrednim i dlatego musi być pobierany w stosunku rocznym, gdyż nigdzie nie spotykamy zasady, ażeby podatki bezpośrednie pobierane były systemem innym. Mylne są twierdzenia przeciwne, które usiłują się oprzeć na fakcie uchwały Rady Miejskiej z d. 15/V 24 r. co do wysokości stawek. Podatek od lokali oparty jest — obok przepisów Ustawy o zasileniu finansów miejskich z r. 1921 — także na uchwałę łódzkiej Rady Miejskiej z dn. 22/XI—28 r., która to uchwała zatwierdzona została przez władze nadzorcze w myśl art. 89 Ustawy z dn. 11/VIII—28 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Ci, którzy zarzuty swoje przeciwko Magistratowi wysnuwają z art. 40 wymienionej Ustawy, nie zwrócili uwagi na jej art. 89. A artykuł ten postanawia, że o ile uchwała Rady Miejskiej nie zostanie zwrócona samorządowi w 7 dni od doręczenia — celem uzupełnienia, zaś w 30 dni nie zostanie samorządowi doręczona decyzja, zawieszająca uchwałę, to uważa

się uchwałę z upływem 80 dni po jej otrzymaniu za zatwierdzoną. Odpowiedź Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na uchwałę Rady Miejskiej z dnia 22/XI 28 r. nadeszła dopiero dnia 16. II. 24 r., a zatem uchwała ta o poborze podatku za cały rok 1924 została zgodnie z przepisem Ustawy z dnia 11. VIII. 28 r. zatwierdzona. Tem samym pobór podatku jest legalny i w tem swoim przeświadczeniu Magistrat nie pozostaje w niezgodzie z opinią drugiej instancji władz administracyjnych.

Tak samo bezzasadne są zarzuty, stawiane Magistratowi, co do środków prawnych od wymiaru. Art. 48 Ustawy z dn. 11. VIII. 28 r. postanawia wprawdzie, że odwołania mają być wnoszone do Województwa za pośrednictwem Magistratu, jednak artykuł ten nie ma zastosowania do podatku od lokali. Odnosnie tego podatku obowiązują bowiem przepisy art. 28 (ros. art. 774 Ustawy z dn. 14/27 maja 1898 r. o pod. mieszk.) który to artykuł postanawia, że płatnicy podatku mieszkaniowego mają prawo podawania reklamacyj do Magistratu. Zaś art. 24 tejże Ustawy (ros. art. 775) postanawia, że uchwała Magistratu, nieuwzględniająca reklamacji, może być zaskarżona do władz nadzorczych. Z artykułów przytoczonych wynika, że reklamacje przeciwko wymiarowi podatku od lokali muszą być składane w Magistracie, t. j. w Wydziale Podatkowym, zaś skargi — w Województwie dopiero wtedy, gdy reklamacje płatników zostaną załatwione przez Magistrat ku ich niezadowoleniu. Tym sposobem Magistrat m. Łodzi słusznie i legalnie ogłosił wezwania do płatników, by ewentualne reklamacje składali w Magistracie. Dodać należy, że wezwanie analogiczne znajduje się również na t. zw. nakazach płatniczych Magistratu m. st. Warszawy w sprawie podatku od lokali; wzór tych nakazów (znajdujący się w posiadaniu Magistratu m. Łodzi) zatwierdzony został przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako instancję nadzorczą dla samorządu m. st. Warszawy.

Biorąc pod uwagę wyżej wyluszczone podstawy prawne, Magistrat zwraca uwagę płatnikom podatku od lokali, by nie zwlekali z uiszczeniem podatku i liczyli się z tem, że względem opornych Magistrat m. Łodzi stosować będzie z całą bezwzględnością przysługujące mu ustawowo środki przymusowe.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 czerwca 1924 r.

o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

(„Dziennik Ustaw Rzplitej P.” № 51/24).

Na zasadzie art. 1 pant. 4 b. i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 roku zarządzam co następuje:

§ 1. Budżet związku komunalnego określa granice gospodarki finansowej związku w roku obrachunkowym. Zarząd związku komunalnego obowiązany jest granie tych ściśle się trzymać.

Jeżeli w ciągu roku obrachunkowego zajdzie potrzeba wydatku nieprzewidzianego w budżecie lub przewidzianego w niewystarczającej wysokości, to na uskatecznienie takiego wydatku organ uchwalający winien specjalnie zezwolić w budżecie dodatkowym i jednocześnie wskazać w nim środki pokrycia.

Gdy nieprzewidziany wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla związku komunalnego lub gdy wynika z ustawowego obowiązku, zarząd związku może dokonać wydatku, ale jest obowiązany zawiadomić o tem reprezentację związku celem zatwierdzenia wydatku i sposobu jego pokrycia na najbliższem posiedzeniu.

§ 2. Zarząd związku komunalnego układa corocznie preliminarz budżetowy wszystkich dochodów i wydatków, spodziewanych w następnym roku obrachunkowym, i to w takim czasie, by mógł być rozpatrzone, uchwalony i zatwierdzony (art. 8) przed rozpoczęciem roku obrachunkowego.

Przynajmniej na 14 dni przed wniesieniem pod obrady reprezentacji związku komunalnego należy preliminarz budżetowy wyłożyć na przeciąg jednego tygodnia celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych, których o tem zawiadomić należy publicznem ogłoszeniem.

Zainteresowanymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są płatnicy danin komunalnych.

§ 3. Preliminarz składa się:

- a) z budżeta administracyjnego i
- b) budżeta przedsiębiorstw komunalnych.

Budżet administracyjny obejmuje wydatki i dochody dotyczące administracji komunalnej oraz dochody czyste lub deficyty przedsiębiorstw komunalnych.

Budżety przedsiębiorstw komunalnych zawierają dochody i wydatki (plany finansowo-gospodarcze) każdego przedsiębiorstwa osobno.

Zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżecie przedsiębiorstw komunalnych wydatki i dochody dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

§ 4. Jako dochody zwyczajne budżeta administracyjnego uważać należy:

- a) przychody z majątku, z funduszy i fundacyj, należących do związku komunalnego i pozostających w jego administracji, oraz inne wpływy prywatno-prawne,
- b) czysty zysk z przedsiębiorstw komunalnych,
- c) wpływy z opłat administracyjnych i z opłat za korzystanie z urządzeń i zakładów komunalnych, oraz z dopłat na ich utrzymanie,
- d) wpływ z danin komunalnych zaległych z poprzednich lat i z takich danin, które przypadają związkom z mocy samych ustaw a nie wymagają osobnych uchwał i statutów,
- e) dotacje i należności przypadające od Państwa lub innych związków samorządnych na podstawie tytułów publiczno-prawnych,
- f) wpływy z innych regularnie powtarzających się przychodów,
- g) przychody z podatków (samoistnych i dodatków do podatków państwowych), wpływających do kasy związku z mocy uchwał i statutów komunalnych bez względu na to, czy uchwały te i statuty podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, czy też nie podlegają. Jako podatki w znaczeniu niniejszego rozporządzenia należy uważać także specjalne opłaty drogowe.

Jako dochody zwyczajne przedsiębiorstw komunalnych należy uważać wpływy normalne z eksploatacji tych przedsiębiorstw.

Do dochodów nadzwyczajnych budżeta administracyjnego względnie budżeta przedsiębiorstw zalicza się wpływy ze sprzedaży i likwidacji majątku komunalnego, wpływy z podatków inwestycyjnych, z dopłat na założenie i rekonstrukcję urządzeń i zakładów komunalnych i wpływy z pożyczek długoterminowych oraz wpływy jednorazowe lub powtarzające się w nieregularnych odstępach czasu i wpływy przypadkowe.

(D. c. n.)

Dział sprawozdawczy.

Protokół

84 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej,
Łódź, dnia 13 listopada 1924 r.

Komplet radnych 74, obecnych radnych 6
Komplet członków Magistratu 11, obecnych
członków Magistratu 11.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 30
Wiceprezes Rady Miejskiej, J. Wolczyński w
obecności quorum Rady (73 członków) zaprosi-
wszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy
K. Dworznieckiego i R. Wojakowskiego, oraz
Dyrektora Biura Rady Miejskiej, p. P. Rundo,
do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a) 1. r. Nowackiego w sprawie terminu
oddania do użytku publicznego zakładu kąpie-
lowego przy ul. Nawrot.

2. odpowiedź ławnika Folkierskiego w
imieniu Magistratu, że oddanie wykończony
przy ul. Nawrot przez Wydział Budownictwa
nastąpi w sobotę o godz. 13, o czym Wydział
zawiadomił już Prezydjum Magistratu, a Magi-
strat ze swej strony — Wydziału.

b) 1. rr. Holenderskiego i Rapalskiego w
przedmiocie niewniesienia na porządek dzienny
obrad Rady sprawy jednorazowego zasiłku dla
pracowników miejskich.

2. odpowiedź Prezesa R. M., że sprawa
ta była na porządku dziennym, jednakowoż na
zasadzie postanowienia Rady została z porząd-
ku dziennego zdjęta.

c) 1. r. Mincberga: Dlaczego dotychczas
nie została załatwiona sprawa zaniechania po-
boru podatku od biletów tramwajowych; r.
Mincberg zaznacza, że jak wiadomo, epilog tej
sprawy rozegrał się już w Sądzie Pokoju.

2. odpowiedź ławn. Kulamowicza w imie-
niu Magistratu, że sprawa pobierania podatku
od biletów tramwajowych właśnie została za-
łatwiona. Otóż do końca roku budżetowego
1924 Magistrat ma pełne prawo do pobierania
tego podatku. Podatek ten jest pobierany na
zasadzie ustawy z roku 1921, zatwierdzonej
przez władze nadzorcze. W roku bieżącym
została tylko nieco zmodyfikowana ta ustawa;
żaden artykuł natury merytorycznej nie został
wprowadzony, a tylko rzeczy formalne. Uchwała
ta została przesłana do władz nadzorczych i

władze nadzorcze przetrzymały ją zgórą 4 mie-
siące i w tym okresie czasu kiedy był uchwa-
lany budżet przez R. M. pozycje wpływów z
podatku od biletów tramwajowych nie zostały
skreślone z całorocznego budżetu. A więc
budżet stał się prawomocnym. W okresie roku
budżetowego, ani władze nadzorcze, ani inne
nie mogą łamać budżetu, który jest prawem, i
nie mogą wyrwać miastu pewnej sumy docho-
du, która została przez władze nadzorcze za-
twierdzona.

Co się tyczy właściwości sądu, to do roz-
patrywania tego rodzaju spraw, czy Magistrat
jest uprawniony do podatku, czy nie — jest
Województwo, Ministerstwo Spraw Wewnętrz-
nych lub Trybunał Administracyjny, a nie sąd
pokoju. W danym wypadku Sąd przekroczył
swoje kompetencje i koniec końcem sprawa ta
w drugiej instancji, w sądzie okręgowym się
wyjaśni i należy przypuszczać, że sąd okręgowy
skasuje wyrok sądu pokoju.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: Dr. J. Arcta, A. Bińkowskiej, O. Grassa,
S. A. Kenigsberga, dr. S. Kopcińskiego, dr. A.
Margolis, M. Rosensala, S. Bartczaka, uspra-
wiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu
w dniu dzisiejszym.

3. Oświadczenie Prezydjum o orzeczeniu
się mandatów radnych przez p. p. Jana Brauna
oraz Tobiasza Bialera, na których miejsce wstę-
pują do Rady obywatele Antoni Wiśniewski
oraz Abram Majer Kapłan, jako zastępcy z
właściwych list kandydatów.

4. Komunikat połączonych frakcyj Koła
Narodowego i Cbrześc. Demokracji o desygnu-
waniu na członka Delegacji Wydziału Oświaty
i Kultury ob. Pawła Macińskiego (na miejsce
ś. p. Romana Tulina).

5. Oświadczenie Prezydjum o przywróce-
niu r. Bartczaka do praw radzieckich, w zwią-
zku z wł. pismem Magistratu z dn. 5 b. m.

6. Odezwy Magistratu:

№ P. 3646/24 I z dnia 5 listopa-
da r. b. treści następującej:

„W związku z zapytaniem r. Holenderskiego
zamieszczonem w protokole 30 (II sesji) pose-
dzenia Rady Miejskiej z dnia 9 października r.
b. w sprawie pobicia uczennicy szkoły przy ul.
Wschodniej № 19, Poli Frydman, przez nauczy-
cielkę tej szkoły p. Maj, zawiadamiamy uprze-
mie, iż Wydział Oświaty i Kultury podał spra-
wę powyższą do wiadomości Inspekcji Szkolnej
dla przeprowadzenia dochodzenia, gdyż załat-
wienie tego rodzaju spraw należy do kompe-
tencji państwowych władz szkolnych“.

Oświadczenie r. Holenderskiego w tejże sprawie, treści następującej:

„Zapytanie w sprawie bicia uczenicy szkoły powszechnej przy ul. Wschodniej № 19. Poli Frydman, przez nauczycielkę tejże szkoły, p. Maj, zgłosiłem na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 9. X. r. b.

Wydział Oświaty i Kultury komunikuje, iż podał sprawę powyższą do wiadomości Inspekcji szkolnej dla przeprowadzenia dochodzenia.

Aby dać podobną nic nie mówiącą odpowiedź Wydziałowi potrzebny był aż miesiąc czasu. Liczę, iż termin ten dostateczny był, aby Wydział miał możność porozumienia się z Inspekcją Szkolną i zakomunikowania Radzie Miejskiej rezultatu dochodzenia. Wydział niestety tego nie uczynił. Widocznie losy dzieci szkolnych mało wzruszają Wydział Oświaty i Kultury. W odpowiedzi Wydziału widzę li tylko chęć przewlekania tej sprawy.

Oświadczenie moje proszę wnieść do protokołu.

№ 1512/24 l. z dnia 10/XI r. b. treści następującej:

„Na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 24 czerwca 1924 roku przy zatwierdzeniu budżetu Wydziału Gospodarczego wezwano Magistrat do przedstawienia Radzie Miejskiej w terminie 3-miesięcznym inwentarza majątku miejskiego.

W wykonaniu powyższego Wydział Gospodarczy łącznie z Oddziałem Pomiarów dokonał już oszacowania placów miejskich, oszacowaniem zaś zabudowań, stanowiących własność miasta, zajmie się specjalnie w tym celu powołana komisja.”

№ 1329/24-l z dnia 11/XI r. b, treści następującej:

„Nawiązując do interpelacji r. Rapalskiego zgłoszonej na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 18 czerwca 1924 r., w sprawie wzywów z fabryki „Swelan”, zanieczyszczających powietrze na ul. Radwańskiej, komunikujemy, iż delegowana przez Magistrat na miejsce komisja fachowa stwierdziła, że obecnie, po zastosowaniu przez firmę „Swelan” odpowiednich ulepszeń, fabryka wzywów złonowych nie wydziela. Biorąc jednak pod uwagę, że obecnie chłodna pora roku zmniejsza znacznie lotność wszelkich zapachów i wzywów, Wydział Zdrowotności Publicznej postanowił zbadać w miesiącach letnich raz jeszcze sposób fabrykacji firmy „Swelan”, aby upewnić się co do

dotychczasowych wyników ekspertyzy intymie rów-chemików.

W załączeniu przesyłamy odpisy odnośnych protokółów komisji oraz odpis pisma w tej sprawie fabryki „Swelan”.

7. Pisma Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w sprawie:

a) termin wyłożenia i uchwalenia oraz przedłożenia preliminarzy budżetowych.

b) pobierania przez związki komunalne odsetek i kar za zwłokę, tudzież kosztów egzekucyjnych w związku z wydaniem ustawy z dnia 31 listopada 1924 r. (Dz. Ust. № 73 poz. 721).

c) budżetów na rok 1925.

8. Memorjał Magistratu m. Łodzi z dnia 3 b. m., wystosowany do Posłów na Sejm Rzeczypospolitej, Senatorów i Członków Rządu w sprawie budowy kanalizacji i wodociągów w m. Łodzi.

9. a) Uchwałę Magistratu № 1285 z dnia 28 października r. b. treści następującej:

„Stwierdzając, iż nadesłany przez Zarząd Związku Miast Polskich przy piśmie № 3839 z dnia 22 października 1924 roku projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych:

a) mija się z celem, w jakim udzielone zostały Rządowi przez Sejm pełnomocnictwa, zawarte w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o naprawie skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. Rz. P. № 71/24 poz. 687), oraz

b) gwałci obowiązujące ustawodawstwo a zwłaszcza dekret o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 13/19, poz. 140), pozbawiając samorząd wszelkiego wpływu na własny aparat wykonawczy postanowiono:

1) uznać za niemożliwe zgłaszanie jakichkolwiek poprawek do poszczególnych paragrafów wyżej wymienionego rozporządzenia, lecz odrzucić je w całości,

2) przestać odpis niniejszej uchwały wraz z całkowitym w tej sprawie materiałem Radzie Miejskiej do wiadomości”.

b) pismo, wystosowane przez Prezydium Rady do Magistratu w tejże sprawie, treści następującej:

„Prezydium Rady, podzielając w całej rozciągłości stanowisko Magistratu, zajęte w uchwale № 1283 z dnia 28. X. 1924 r., komu-

nikuje, że przebieg w sprawie powyższej przesłany został do wiadomości wszystkim ugrupowaniom radzieckim”.

Uchwalono:

I, W sprawie statutu Kasy Emerytalno-Pożyczkowej pracowników Gazowni Miejskich w Łodzi:

Rozesłanie projektu statutu uznać za pierwsze czytanie.

2. Po zreferowaniu sprawy przez sprawozdawców Komisji Pracy oraz przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 873 z dnia 18 lipca 1924 r., zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu

STATUT

Kasy Emerytalno-Pożyczkowej pracowników Gazowni Miejskich w Łodzi.

I. Nazwa, istota i cel Kasy.

§ 1. Nazwa Kasy brzmi: „Kasa Emerytalno-Pożyczkowa Pracowników Gazowni Miejskich w Łodzi”.

§ 2. Kasa jest osobą prawną i, jako taka ma prawo nabywać na własność i sprzedawać nieruchomości, ruchomości i wszelkie papiery wartościowe, zarówno państwowe, jak i prywatne, zawierać wszelkiego rodzaju umowy prawne, występować w sądach wszelkich instancyj, bądź jako powód, bądź jako pozwany, i korzystać z pełni praw osób prawnych.

Kasa używać będzie pieczęci z napisem „Kasa Emerytalno-pożyczkowa Pracowników Gazowni Miejskiej w Łodzi”.

Siedzibą Kasy jest miasto Łódź.

§ 3. Kasa ma na celu:

a) zapewnienie wszystkim stałym pracownikom Gazowni Miejskiej odprawy, t. j. odszkodowania na wypadek zwolnienia ze służby wskutek utraty zdolności do pracy lub też z innych powodów, zgodnie z §§ 7 i 8;

b) zabezpieczenie dożywocia stałym pracownikom Gazowni Miejskiej na wypadek stałej utraty zdolności do pracy, bądź wskutek nieszczęśliwego wypadku, bądź wskutek upadku sił do pracy, bądź też wskutek wysługi lat;

c) zapewnienie doraźnej pomocy oraz zabezpieczenia emerytalnego wdowom i sierotom po zmarłych pracownikach Gazowni Miejskiej i

d) udzielanie pożyczek stałym pracownikom Gazowni Miejskiej jako też przyjmowanie na przechowanie za oprocentowaniem oszczędności pracowników,

II. Fundusze Kasy.

§ 4. Fundusze Kasy składać się będą:

a) z wkładów Gazowni Miejskiej, wynoszących trzynastą procent (13%) wszelkich pieniężnych poborów stałych pracowników Gazowni Miejskiej, którzy ukończyli dwadzieścia lat życia, z wyjątkiem wynagrodzenia za pracę nadetatową, gratyfikacji, wynagrodzenia za wysługę lat oraz dodatków na dzieci i mieszkaniowego;

b) z wkładów tejże Gazowni Miejskiej, wynoszących cztery procent (4%) wyżej rzeczonych poborów stałych pracowników Gazowni, którzy nie ukończyli dwudziestu lat życia;

c) z wkładów stałych pracowników Gazowni Miejskiej, którzy ukończyli 20 lat życia, w wysokości (3%) trzech procent wyżej rzeczonych poborów;

d) z wkładów stałych pracowników Gazowni Miejskiej, którzy nie ukończyli 20 lat życia, w wysokości jednego procentu (1%) wyżej rzeczonych poborów;

e) z procentów od kapitałów Kasy i od pożyczek, udzielanych członkom Kasy z jej funduszków.

f) z wszelkich nieprzewidzianych wpływów i darowizn.

III. Prawa i obowiązki członków Kasy.

§ 5. Członkiem Kasy jest obowiązkowo każdy stały pracownik Gazowni Miejskiej w Łodzi.

§ 6. Członkowie Kasy, którzy ukończyli 20 lat życia, wnoszą do Kasy po 3% swych poborów, w myśl § 4 p. c., i korzystają z pełni praw, przewidzianych w niniejszym statucie.

Członkowie Kasy, którzy nie ukończyli 20 lat życia, wnoszą do Kasy po 1% swych poborów, w myśl § 4

p. d., i korzystają jedynie tylko z praw, przewidzianych w §§ 16, 17 i 18 niniejszego statutu.

Wymienione wyżej wkłady członków będą im odliczane przy każdorazowej wypłacie poborów.

Członkowie Kasy, którzy przeniesieni zostali w stan spoczynku i pobierają uposażenie emerytalne, nie opłacają żadnych składek na rzecz Kasy.

IV. Odprawy.

§ 7. Członek Kasy, który opuści służbę wskutek utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych przed nabyciem prawa do emerytury (§ 10), otrzymuje jednorazową odprawę w wysokości jednomiesięcznej ostatnio pobieranej pensji za każdy przesłużony rok, przy czym nie uwzględnia się czasu służby do połowy roku, czas zaś służby ponad pół roku liczy się jako pełny rok.

§ 8. Członek Kasy, opuszczający służbę z różnych, nie przewidzianych w § 7 powodów, z wyjątkiem zwolnienia na własne żądanie i wydalenia za przekroczenia służbowe, może otrzymać odprawę, której wysokość określi Zarząd Kasy w każdym poszczególnym wypadku, w zależności od posiadanych przez Kasę na ten cel funduszy, — lecz odprawa ta nie może przekraczać normy, przewidzianej w § 7.

Na pomienione wyżej odprawy utworzony będzie specjalny fundusz przez odpisywanie w miarę możliwości pewnych sum z corocznych nadwyżek dochodów.

§ 9. Członek Kasy, który przy opuszczeniu służby otrzymał odprawę, powinien przy ponownym wstąpieniu na służbę zwrócić część odprawy, odpowiadającą czasokresowi ponad okres przerwy pracy.

V. Uposażenie emerytalne członków Kasy.

§ 10. Każdy członek Kasy, który uległ nieszczęśliwemu wypadkowi podczas pełnienia obowiązków służbowych w Gazowni Miejskiej w Łodzi

lub też po upływie co najmniej dziesięciu lat nieprzerwanej służby w Gazowni stał się stale niezdolnym do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby, kalectwa oraz upadku sił umysłowych lub fizycznych i przeniesiony został w stan spoczynku, nabywa prawa do uposażenia emerytalnego.

§ 11. Członek Kasy nie ma prawa do uposażenia emerytalnego, gdy wypadek, kalectwo, chorobę, upadek sił, o których mowa w niniejszym statucie, spowodował umyślnie.

§ 12. Czas służby członka Kasy, podlegający zaliczeniu do czasu wysługi emerytalnej, liczy się od dnia wstąpienia członka na stałą służbę do Gazowni Miejskiej w Łodzi.

Dla członków, pracujących w Gazowni przed założeniem Kasy, zalicza się czas nie więcej, jak od 1909 roku w zależności od rozporządzeń funduszy Kasy.

Do czasu wysługi emerytalnej nie zalicza się czasu służby członka Kasy przed ukończeniem 20 lat życia.

Przy ostatecznym obliczaniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się czasu służby do połowy roku, czas zaś powyżej pół roku liczy się za pełny rok.

§ 13. Członkowi Kasy, który po opuszczeniu służby w Gazowni Miejskiej, wstąpił ponownie na służbę, do czasu wysługi emerytalnej nie zalicza się czasu służby przed przerwą; jednakże — w wyjątkowych wypadkach, Zarząd Kasy może częściowo lub całkowicie zaliczyć czas ten do wysługi emerytalnej.

Przerwa w służbie na czas obowiązkowej służby wojskowej nie powoduje utraty czasu, przesłużonego przed tą przerwą, lecz czas pobytu w wojsku nie będzie doliczany do czasu wysługi emerytalnej.

§ 14. Za podstawę do wymierzania uposażenia emerytalnego służyć będą wymienione w § 4 pobory, przywiązane do zajmowanego przez członka Kasy w chwili przejścia w stan spoczynku stanowiska w służbie czynnej.

Wahania walutowe stosowane będą do uposażeń emerytalnych w tym samym stosunku, jak do uposażeń członków Kasy, pozostających w służbie czynnej.

§ 15. Uposażenie emerytalne po pełnych dziesięciu latach nieprzerwanej służby wynosi czterdzieści procent (40 proc.); za każdy następny rok służby dolicza się po trzy procent (3 procent), lecz najwyższa norma tego uposażenia nie może przekraczać stu procent (100 proc.) uposażenia w służbie czynnej, stanowiącego podstawę do wymierzania uposażenia emerytalnego.

§ 16. Członek Kasy, który został całkowicie pozbawiony zdolności do pracy wskutek nieszczęśliwego wypadku podczas pełnienia obowiązków służbowych w Gazowni Miejskiej, zostanie przeniesiony w stan spoczynku i otrzyma pełne uposażenie emerytalne bez względu na czas służby.

§ 17. Członek Kasy, który częściowo utracił zdolność do pracy wskutek nieszczęśliwego wypadku podczas pełnienia obowiązków służbowych w Gazowni Miejskiej i z urzędu przeniesiony został w stan spoczynku, otrzyma uposażenie emerytalne podług norm, przewidzianych przez prawo i zastosowanych do ostatnio pobieranego przez niego uposażenia w służbie czynnej, jednakże to uposażenie emerytalne nie może być mniejsze od uposażenia, jakiego przysługiwało poszkodowanemu w stosunku do przesłużonego czasu, a w każdym razie wynosić będzie co najmniej normę, przewidzianą za dziesięcioletni okres służby (§ 15).

§ 18. Członkowi Kasy, który częściowo utracił zdolność do pracy wskutek nieszczęśliwego wypadku podczas pełnienia obowiązków służbowych w Gazowni Miejskiej i pozostaje nadal na służbie, dolicza się do czasu wysługi emerytalnej następujące normy lat dodatkowych:

przy utr. zdoln. do pracy ponad 80—40% — 2 lata
 „ „ „ „ „ 40—50 „ — 4 „
 „ „ „ „ „ 50—60 „ — 6 „

przy utr. zdoln. do pracy ponad 60—70 „ — 8 „
 „ „ „ „ „ 70—80 „ — 10 „
 „ „ „ „ „ 80—90 „ — 12 „
 „ „ „ „ „ 90% — 15 „

zaś przy utracie zdolności do pracy do wysokości 80 proc. nie dolicza się poszkodowanemu żadnych lat dodatkowych.

§ 19. Każdy członek Kasy, po upływie pełnych trzydziestu lat nieprzerwanej pracy w Gazowni zyskuje prawo do pełnego stuprocentowego uposażenia emerytalnego, bez względu na wiek, lecz zgodnie z § 12 i 18.

§ 20. Członek Kasy, ubiegający się o uposażenie emerytalne i przeniesienie w stan spoczynku, winien zgłosić się z tem pisemnie do Zarządu Kasy, która w przeciągu najbliższych czternastu dni zarządzi poddanie go badaniu lekarskiemu w celu stwierdzenia przyczyny i stopnia utraty zdolności do pracy.

Gdyby wynik badania lekarskiego wypadł niekorzystnie dla członka Kasy, będzie on miał prawo w przeciągu czternastu dni po pisemnem zawiadomieniu go o wyniku badania, zażądać ponownego badania przez komisję lekarską, w której skład wchodzić będą: jeden lekarz ze strony Zarządu Kasy, jeden lekarz ze strony członka Kasy oraz trzeci lekarz, wybrany przez tych dwóch lekarzy. Orzeczenie komisji lekarskiej w tym składzie ostatecznie decydującem o wymiarze uposażenia emerytalnego.

O ile wynik badania lekarskiego wypadnie na niekorzyść członka Kasy, będzie on obowiązany zwrócić Kasie połowę wszelkich związanych z tem kosztów.

§ 21. Zarząd Kasy ma prawo na wniosek Dyrekcji Gazowni lub z własnej inicjatywy poddać badaniu lekarskiemu i przenieść w stan spoczynku członka Kasy oraz do wymierzenia mu uposażenia emerytalnego, względnie odprawy, w zależności od czasu służby, w następujących wypadkach:

a) gdy z powodów, wymienionych w § 10, członek stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków służbowych;

b) gdy członek Kasy nie pełnił służby z powodu choroby, trwającej nieprzerwanie dłużej, niż rok, przyczem za przerwę w jednorocznym okresie choroby uważane będą tylko te czasokresy służby czynnej, które wynosić będą co najmniej połowę czasu, spędzonego poprzednio poza służbą wskutek choroby, lub na urlopie dla poratowania zdrowia;

c) gdy członek Kasy przekroczył sześćdziesiąty rok życia, Zarząd Kasy winien pisemnie zawiadomić członka Kasy o zamierzonym przeniesieniu go w stan spoczynku z uposażeniem emerytalnym, komunikując powody wraz z uwagą, że członkowi Kasy przysługuje prawo wniesienia w terminie czternastodniowym utymotwowanego sprzeciwu, który Zarząd Kasy rozpatrzy przed powzięciem ostatecznej decyzji.

§ 22. Uposażenie emerytalne wypłacane będzie zgóry w równych ratach miesięcznych, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zarządzeniu wstrzymania wypłaty uposażenia w służbie czynnej, t. j. z dniem przeniesienia członka w stan spoczynku.

§ 23. Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego wygasa;

a) ze śmiercią emeryta w końcu tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła;

b) gdy emeryt skazany został prawomocnym wyrokiem sądowym z pozbawieniem praw, lecz wtedy rodzina emeryta na czas pozostawania bez środków do utrzymania korzysta z praw wdowy i sieroty;

c) gdy emeryt pobiera z innego źródła uposażenie emerytalne;

d) gdy emeryt w przeciągu sześciu lat od przeniesienia go w stan spoczynku odzyska zdolność do pełnienia obowiązków służbowych, co winno ustalić badanie lekarskie, i, powołany na równorzędne lub wyż-

sze stanowisko, odmówi przyjęcia ofiarowanej mu posady.

VI. Zaopatrzenie wdów i sierot.

§ 24. Wdowy i sieroty, pozostałe po zmarłych członkach Kasy lub emerycie, otrzymywać będą doraźne lub stałe zaopatrzenie na niżej wyszczególnionych zasadach.

§ 25. Wdowa po zmarłym członku Kasy lub emerycie lub też, o ile żona zmarłego nie żyje lub została wyrokiem sądowym rozwiedziona albo separowana bez obowiązku męża do jej utrzymania, to dzieci ślubne i uprawnione, otrzymują jednorazową zapomogę pogrzebową w wysokości jednomiesięcznego pełnego uposażenia, pobieranego przez zmarłego w chwili śmierci.

§ 26. Wdowa po zmarłym członku Kasy, który nie nabył praw do emerytury (§ 10) lub też, o ile żona zmarłego nie żyje lub została wyrokiem sądowym rozwiedziona albo separowana bez obowiązku męża do jej utrzymania, to dzieci ślubne i uprawnione do lat 20, które, nie posiadają żadnych źródeł dochodów, były na utrzymaniu zmarłego lub też, o ile zmarły nie pozostawił dzieci, to osoby z najbliższej rodziny zmarłego, które, nie mając żadnych źródeł dochodów, były na wyłącznym utrzymaniu zmarłego. otrzymują jednorazową odprawę w wysokości jednomiesięcznej ostatnio pobieranej pensji za każdy przesłużony przez zmarłego rok.

Czas służby do połowy roku nie uwzględnia się, zaś czas służby ponad pół roku liczy się, jako pełny rok.

§ 27. Wdowy tudzież dzieci ślubne i uprawnione do lat 18 względnie 24 (§ 38 p. d), pozostałe po zmarłych członkach Kasy lub emerytach, którzy w chwili śmierci pobierali uposażenie emerytalne lub nabyli prawo do tego uposażenia, otrzymują z Kasy stałe zaopatrzenie.

§ 28. Zaopatrzenie wdowie wynosi pięćdziesiąt procent (50 proc.) uposażenia emerytalnego, jakie zmarły pobierał lub do jakiego miał prawo w chwili śmierci.

§ 29. Zaopatrzenie sieroce dla każdego dziecka wynosi:

a) dwadzieścia pięć procent (25%) zaopatrzenia wdowiego, jeśli matka żyje i posiada prawo do zaopatrzenia wdowiego lub też nie posiada tego prawa z tytułu zajmowanego płatnego stanowiska;

b) pięćdziesiąt procent (50%) zaopatrzenia wdowiego, jeśli matka nie żyje lub w chwili śmierci męża nie miała prawa do zaopatrzenia lub też później to prawo utraciła, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w punkcie a.

§ 30. Jeśli zmarły członek Kasy uległ kiedykolwiek podczas czynnej służby w Gazowni Miejskiej nieszczęśliwemu wypadkowi, do wyliczenia zaopatrzenia wdowiego i sierocego należy analogicznie zastosować postanowienia §§ 16, 17 i 18.

§ 31. Zaopatrzenie sieroce bez względu na ilość dzieci nie może ani samo, ani łącznie z zaopatrzeniem wdowiem przekraczać uposażenia emerytalnego, które zmarły członek Kasy lub emeryt pobierał lub do którego miał prawo w chwili śmierci,

§ 32. Sieroty mogą również po matce nabyć prawo do zaopatrzenia sierocego w ramach niniejszego statutu, jeśli matka ich była stałą pracownicą Gazowni Miejskiej, jednakże tylko w następujących wypadkach:

a) gdy ojciec nie żyje i sieroty znikąd nie mają po ojcu żadnego zaopatrzenia,

b) gdy ojciec żyje, lecz jest trwale i zupełnie niezdolny do pracy i nie ma żadnych źródeł dochodu, ani też osobistych kapitałów.

§ 33. Wdowiec po pracownicy w Gazowni Miejskiej może otrzymać zaopatrzenie wdowie tylko wtedy, jeśli udowodni, że wskutek stałej niezdolności do pracy i braku osobistych kapitałów był na wyłącznym utrzymaniu żony.

§ 34. Zaopatrzenie wdowie i sieroce wypłacane będą zgóry w ratach miesięcznych, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po wstrzymaniu wypłaty uposażenia, pobieranego przez zmarłego; dla sie-

rot, które przyszyły na świat po tym terminie — od pierwszego dnia tego miesiąca, w którym się urodziły.

§ 35. Jeśli żądanie przyznania zaopatrzenia wdowiego lub sierocego nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci członka Kasy, to zaopatrzenie wdowie lub sieroce przyznane zostanie od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia tego żądania.

W wypadkach wyjątkowych Zarząd Kasy może przyznać zaopatrzenie wdowie lub sieroce od terminu, wskazanego w § 36, o ile osoby uprawnione wykażą ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie się.

§ 36. Wdowa po zmarłym członku Kasy lub emerycie nie ma prawa do zaopatrzenia;

a) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta, który po zawarciu tego małżeństwa nie był powołany do czynnej służby w Gazowni Miejskiej; w tym wypadku dzieci z tego małżeństwa również nie mają prawa do zaopatrzenia;

b) jeżeli wspólność małżeństwa została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

§ 37. Prawo do zaopatrzenia wdowiego lub sierocego wygasa:

a) w razie śmierci osoby, uprawnionej do pobierania zaopatrzenia, z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła;

b) gdy osoba, uprawniona do pobierania uposażenia, skazana została prawomocnym wyrokiem sądowym z pozbawieniem praw;

c) gdy wdowa wyszła za mąż lub objęła płatne stanowisko służbowe lub też pobiera zaopatrzenie z innego źródła; wdowa, która utraciła płatne stanowisko lub zaopatrzenie z innego źródła, odzyskuje prawo do zaopatrzenia;

d) gdy sierota ukończyła 18 lat życia lub też wcześniej zawarła związek małżeński; sieroty odbywające studia w zakładach naukowych, zachowują prawo do pobierania zaopatrzenia do ukończenia studiów, najdłużej jednak do ukończenia 24 lat życia.

§ 38. Uposażenie emerytalne, jako też zaopatrzenie wdowie i sierocie nie podlegają zajęciu sądowemu.

VII. Pożyczki i oszczędności.

§ 39. Zarząd Kasy ma prawo udzielania członkom Kasy pożyczek z funduszów Kasy, jako też przymowania wkładów oszczędnościowych członków Kasy.

§ 40. Zaciągać pożyczki mogą członkowie Kasy, którzy pozostają w służbie czynnej i ukończyli 20 lat życia. Pożyczkę zwrotną mogą otrzymać członkowie Kasy jedynie w wypadkach, uzasadnionych według uznania Zarządu. Przed całkowitem spłaceniem jednej pożyczki członek Kasy nie może zaciągnąć nowej pożyczki.

Członek Kasy, obciążony poręczeniem, może uzyskać pożyczkę tylko wtedy, gdy obciążenie to nie przewyższa kwoty jednomiesięcznego jego uposażenia.

§ 41. Wysokość udzielanych członkom Kasy pożyczek nie może przenosić jednomiesięcznego uposażenia członka Kasy, zaciągającego pożyczkę. Termin spłaty pożyczki nie może przekraczać ośmiu miesięcy.

§ 42. Zaciągający pożyczkę winien złożyć do Zarządu Kasy pisemną deklarację, wykazującą wysokość żądanej pożyczki, termin i warunki jej spłacenia, oraz przedstawić jednego poręczyciela, jeśli pożyczka nie przenosi połowy miesięcznego uposażenia lub dwóch solidarnie odpowiedzialnych poręczycieli, jeśli pożyczka przenosi połowę miesięcznego uposażenia.

§ 43. Poręczycielami mogą być tylko członkowie Kasy, którzy pozostają w służbie czynnej i których obciążenie za dług osobisty w Kasie łącznie z poręczeniem nie przewyższa kwoty dwumiesięcznego jego uposażenia.

§ 44. Oprocentowanie pożyczek wynosić będzie stopę procentową, stosowaną w Banku Polskim, i płatne zgóry przy odbiorze pożyczki.

Przy obliczaniu procentów rozpoczęty miesiąc liczy się za cały. W razie spłacenia pożyczki przed

terminem dłużnikowi, zwraca się procenty tylko za całe pozostałe miesiące.

§ 45. Spłata pożyczek skutecznia się drogą obowiązkowych potrąceń z wypłacanych dłużnikowi poborów, stosownie do warunków, na jakich pożyczka została udzielona, począwszy od najbliższej wypłaty po zaciągnięciu pożyczki.

§ 46. Jeżeli pożyczka z jakichkolwiek powodów nie była spłacona w terminie, to za opłaceniem procentów może być odroczone na termin najdalej trzymiesięczny. Jeśli i w tym terminie pożyczka nie została spłacona, to niespłacona jej część będzie całkowicie potrącona dłużnikowi tak z poborów w czynnej służbie, jako też w należnych na mocy niniejszego statutu uposażeń.

§ 47. Gdyby Zarząd Kasy nie miał możliwości potrącania dłużnikowi ciążącej na nim pożyczki, to niespłaconą jej część potrąca z poborów poręczycieli, przyczem wydaje poręczycielowi odpowiednie zaświadczenie.

§ 48. Członkowie Kasy mogą składać w Kasie na własny rachunek oszczędności, które będą mogli podnosić na każde żądanie.

Do złożonych w Kasie oszczędności doliczać się będzie procent w stosunku pięć procent (5%) rocznie.

W razie śmierci właściciela oszczędności, złożonych w Kasie, zostaną one wypłacone z procentami prawnym jego spadkobiercom.

VIII. Władze Kasy.

§ 49. Władze Kasy stanowią:

- a) Walne zebranie przedstawicieli,
- b) Zarząd,
- c) Komisja Rewizyjna.

A. Walne Zebranie przedstawicieli.

§ 50. Walne zebrane składa się z przewodniczącego, w osobie Dyrektora Gazowni lub jego zastępcy, tudzież z przedstawicieli, wybieranych na okres dwuletni z pośród ogółu członków Kasy, którzy są w czynnej

służbie Gazowni i skończyli dwadzieścia lat życia.

§ 51. Wybory przedstawicieli odbywają się w ten sposób, że każda grupa członków Kasy podług wydziałów służby wybiera jednego przedstawiciela na czterdziestu członków. Liczby członków poszczególnych wydziałów służby, przekraczające wielokrotność 15 od 8 wzwyż, również uprawnniają do przedstawicielstwa.

Głosowanie odbywa się za pomocą kartek wyborczych, które Zarząd Kasy rozdaje uprawnionym do głosowania członkom Kasy.

Pierwsze wybory przedstawicieli przeprowadzi Dyrekcja Gazowni przy współudziale 15 zaproszonych pracowników.

§ 52. Na czas dłuższej nieobecności lub choroby przedstawicieli wybiera się zastępców w stosunku 40% liczby przedstawicieli z każdego wydziału służby, przy czym zastępcami przedstawicieli zostają członkowie Kasy, którzy w wyborach przedstawicieli otrzymali kolejno największą liczbę głosów po zapelnieniu składu przedstawicieli.

§ 53. Walne zebrania przedstawicieli bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Walne zebrania zwyczajne zwołuje Zarząd Kasy raz na rok, najpóźniej w kwietniu, w celu zatwierdzenia sprawozdania za ubiegły rok operacyjny.

Sprawozdanie roczne należy po przyjęciu go przez walne zebranie złożyć Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej do wiadomości.

Walne zebranie nadzwyczajne zwołuje Zarząd Kasy najpóźniej w ciągu czternastu dni naskutek postanowienia Zarządu Kasy lub Komisji Rewizyjnej oraz na żądanie co najmniej 2/5 przedstawicieli.

§ 54. O terminie i celu Walnego Zebrania Zarząd Kasy zawiadamia przedstawicieli pisemnie we właściwym czasie.

§ 55. Dla prawomocności uchwał Walnego Zebrania przedstawicieli w kwestjach, dotyczących zmian statutu konieczna jest obecność 4/5 przedstawicieli i większość 2/3 głosów

obecnych na zebraniu; dla powzięcia decyzji we wszystkich innych kwestiach wystarcza obecność 1/2 przedstawicieli i zwykła większość głosów.

§ 56. Gdyby wyznaczone w pierwszym terminie Walne Zebranie nie doszło do skutku wskutek przybycia niedostatecznej liczby przedstawicieli lub braku odpowiedniej odpowiedniej większości głosów, to w ciągu czternastu dni Zarząd Kasy winien zwołać powtórne Walne Zebranie, które będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych, a uchwały tego zebrania zapadają zwykłą większością głosów.

Przedmiotem obrad Walnego Zebrania w drugim terminie mogą być tylko kwestje, objęte porządkiem dziennym niedosłzłego zebrania.

O przebiegu obrad Walnego Zebrania oraz powziętych uchwałach winny być prowadzone protokoły.

§ 57. Do obowiązków Walnego Zebrania przedstawicieli należy:

a) wybór członków Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej;

b) rozpatrywanie i zatwierdzanie rocznych sprawozdań, bilansu oraz preliminarza budżetowego;

c) rozpatrywanie wniosków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i przedstawicieli;

d) decydowanie w kwestiach nabycia lub sprzedaży nieruchomości; zawieranie umów prawnych i wogóle rozstrzygan e wszelkich kwestyj, dotyczących interesów Kasy;

e) rozpatrywanie wniosków co do zmiany statutu, lecz wtedy decyzja może być powzięta tylko w porozumieniu i za zgodą Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej; decyzja co do zmiany statutu wymaga zatwierdzenia Rady Miejskiej i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej; rozpatrzenie wniosków członków Kasy;

f) wydawanie Zarządowi Kasy instrukcyj.

B. Zarząd.

§ 58. Zarząd Kasy składa się z przewodniczącego w sobie Dyrektora Gazowni lub jego zastępcy tudzież z sześciu członków, wybieranych na

dwa lata przez Walne Zebranie przedstawicieli z pośród siebie.

Na wypadek dłuższej nieobecności i ub choroby członków Zarządu wybiera się w ten sam sposób trzech zastępców.

§ 59. Do obowiązków Zarządu należy:

a) zarządzanie wszystkimi interesami Kasy zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu;

b) przyjmowanie wpływów i usku-tecznianie wypłat;

c) rozpatrywanie zgłoszeń członków komisji lekarskich, wymierzanie i wypłacanie członkom Kasy w ramach niniejszego statutu uposażeń i świadczeń;

d) udzielanie członkom Kasy pożyczek;

e) prowadzenie korespondencji i rachunkowości Kasy oraz układanie bilansów, budżetów i sprawozdań rocznych;

f) przyjmowanie i zwalnianie personelu urzędniczego i wyznaczanie temuż zajęć i wynagrodzenia;

g) ubezpieczenie majątku Kasy;

h) zawieranie w imieniu Kasy aktów prawnych tudzież reprezentowanie Kasy nazewnątrz wobec wszelkich urzędów;

i) podpisywanie czeków i wogóle zleceń pieniężnych;

j) zwoływanie Walnych Zebrań przedstawicieli.

Więcej szczegółowy zakres działalności, spraw i obowiązków Zarządu określa instrukcje, wydawane przez Walne Zebranie przedstawicieli.

§ 60. Wszelkie akty prawne, korespondencje, czeki, asygnacje i inne zlecenia pieniężne podpisuje przewodniczący oraz jeden z członków Zarządu.

§ 61. Posiedzenia Zarządu Kasy zwołuje przewodniczący, w razie nieobecności lub po porozumieniu z przewodniczącym — jego zastępca w miarę potrzeby, a przynajmniej raz na miesiąc.

Dla prawomocności uchwał Zarządu konieczna jest obecność 5 (pięciu) członków Zarządu lub ich zastępców łącznie z przewodniczącym.

Uchwały Zarządu, które winny być protokółowane, zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 62. Otrzymywane przez Zarząd wpływy, nie przeznaczone do natychmiastowego wydatkowania, winny być lokowane na imię Kasy w miejscowych instytucjach bankowych.

C. Komisja Rewizyjna.

§ 63. Komisja Rewizyjna składa się z pięciu członków, wybieranych na dwa lata przez Walne Zebranie przedstawicieli z pośród siebie.

Na wypadek dłuższej nieobecności lub choroby członków Komisji Rewizyjnej wybiera się w tenże sam sposób dwóch zastępców.

§ 64. Do obowiązków Komisji Rewizyjnej należy kontrolowanie działalności Zarządu Kasy, badanie sprawozdań, bilansów, rachunków i wszelkich dowodów, sprawdzanie kapitałów i stanu kasy.

IX. Przepisy ogólne.

§ 65. Kasa podlega nadzorowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. Zatwierdzeniu podlegają wszelkie zmiany statutu oraz sprawy, związane z likwidacją Kasy. Kasa przesyła coroczne sprawozdania do wiadomości Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, po pierwszym zaś roku działalności, a następnie co pięć lat, składa szczegółowe badania statystyczne, oparte na rzeczywistym stanie członków, celem przeprowadzenia rewizji asekuracyjno-technicznej świadczeń Kasy.

§ 66. Kasa Emerytalno-Pożyczkowa wchodzi w życie z dniem jej zatwierdzenia przez władze.

§ 67. W razie zaprowadzenia państwowego ubezpieczenia emerytalnego, którego warunki świadczeń nie będą niższe od warunków, przewidzianych w niniejszej ustawie, Kasa Emerytalno-Pożyczkowa zostanie zlikwidowana.

Warunki likwidacji ustali, stosownie do istniejących w danym momencie warunków prawnych, Rada

Nadzorcza Gazowni Miejskiej w Łodzi łącznie z Walnem Zebraniem przedstawicielei Kasy Emerytalno-Pożyczkowej, lecz przede wszystkim winni być całkowicie zabezpieczeni emerycy, wdowy i sieroty, pobierający z Kasy Emerytalno-Pożyczkowej uposażenie w momencie jej likwidacji.

§ 68. Gdyby warunki państwowe ubezpieczenia emerytalnego nie dorównywały warunkom, przewidzianym w niniejszym statucie, natomiast Kasa Emerytalno-Pożyczkowa będzie funkcjonowała nadal w celu wyrównania członkom Kasy różnicy pomiędzy świadczeniami z funduszów państwowych i temi, jakieby przy paść miały członkom na mocy niniejszego statutu.

W tych warunkach wkłady Gazowni Miejskiej w Łodzi do Kasy Emerytalno-Pożyczkowej i do kasy państwowej łącznie nie będą mogły przenosić przewidzianych w § 4 niniejszego statutu 13%, a gdyby członkowie Kasy obowiązani byli wpłacać do państwowej kasy wkłady od swych poborów w stosunku 3% lub wyższym, wolni będą od opłacania wkładów na rzecz Kasy Emerytalno-Pożyczkowej.

Postanowienia niniejsze nie ograniczają obowiązku Gazowni Miejskiej w Łodzi uiszczania do państwowej kasy wyższych wkładów, niż tu przewidziane, gdyby na nią taki obowiązek został nałożony ustawą państwową.

§ 69. W razie przejścia przedsiębiorstwa Gazowni na własność osób prywatnych, bądź wskutek kupna, bądź wskutek wydzierżawienia jej przez miasto dzierżawcom, Magistrat m. Łodzi zobowiąże nowonabywców ewent. dzierżawców do przejścia Kasy Emerytalno-Pożyczkowej zarówno z wszelkimi wierzytelnościami, jako też z wszelkimi jej zobowiązaniami, w celu dalszego prowadzenia na zasadach, wyluszczonej w niniejszej ustawie.

II. W sprawie nabycia od małż. Librach nieruchomości, położonej w Łodzi przy ul. Pomorskiej:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 1276 z dnia 24 października r. b., postanawia:

1. nabyć od Fajwisza syna Abrahama i Cywji z Prizandrow małż. Librach nieruchomości położoną w Łodzi przy ul. Pomorskiej Nr. hip. 833a, pol. — 188, o powierzchni 5598 mtr. (800 pretów kwadr. — 16,875 łokci kwadr.), licząc — zgodnie z uchwałą Komisji Stałej do Zakupu Gruntów z dnia 7 czerwca 1924 r. — po 50 gr. za łokieć kwadratowy, czyli za okrągłą sumę zł. 8.000.—

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

W głosowaniu brało udział 78 członków Rady Miejskiej.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

III. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o podatku od zbytku mieszkaniowego na rzecz m. Łodzi:

A. Rada Miejska, podzielając stanowisko, zajęte przez Magistrat w uchwale Nr. 1286 z dnia 28 października 1925 r., postanawia:

1. przyjąć wszystkie poprawki, poczynione przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (reskrypt Nr. SM. 4319/24 z dnia 28 sierpnia 1924 roku) w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 18 czerwca 1924 roku statucie o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od zbytku mieszkaniowego:

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1287 z dnia 28 października 1924 r., postanawia:

1. nadać § 9 statutu o podatku od zbytku mieszkaniowego na rzecz m. Łodzi, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 18 czerwca 1924 r. i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SM. 4319/24 z dnia 28 sierpnia 1924 roku, następujące brzmienie:

„W razie nieuiszczenia podatku w terminie, oznaczonym w wezwaniu płatniczem, kwota podatkowa ściąg-

nięta będzie w drodze egzekucji z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 73/1924, poz. 721)*.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

IV. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o podatku na rzecz m. Łodzi za wynajem mieszkań w hotelach, pensjonatach, pokojach umebłowanych, noclegowych i gospodach dla przyjezdnych:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1292 z dnia 28 października 1924 r., postanawia:

1. nadać § 7 statutu o podatku na rzecz m. Łodzi za wynajem mieszkań w hotelach, pensjonatach, pokojach umebłowanych, noclegowych i gospodach dla przyjezdnych, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 3 kwietnia 1924 roku i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SM. 3431/24 z dnia 5 lipca 1924 roku, następujące brzmienie:

„Podatek, nie uiszczony w terminie, uważany będzie za zaległość, do której doliczana będzie kara za zwłokę oraz koszty egzekucyjne według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 73/24, poz. 721)*.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

V. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk:

A. Rada Miejska, dzielając stanowisko, zajęte przez Magistrat m.

Łodzi w uchwale № 1220 z dnia 14 października 1924 roku, postanawia:

1. przyjąć poprawki, poczynione przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 10 kwietnia 1924 r. statucie o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, a wyszczególnione w punktach 1 (ustęp 2), 2, 3, 4 i 5 reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № SM. 4145-24 z dnia 18 sierpnia 1924 roku;

2. nie godzić się na poprawkę, uczynioną w wyżej wymienionym statucie, a wyszczególnioną w punkcie 1 (ustęp 1) omawianego reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, proponując natomiast nadanie nowemu ustępowi 8 art. 3 statutu następującego brzmienia: „Wolne są od podatku: 8) przedstawienia i zabawy, z których dochód przeznaczają się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, zgóry określone, urządzane przez Polski Czerwony Krzyż, Straż Ogniową Ochotniczą Łódzką oraz przez inne instytucje, które Magistrat uzna za zakłady dobroczynności publicznej”;

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Dezyderat. Wezwać Magistrat, aby przy kwalifikowaniu podań instytucyj dobroczynnych, ubiegających się o ulgi podatkowe, kierował się tą zasadniczą dyrektywą, że z ulg korzystać winny w pierwszej linii instytucje, korzystające z subsydj miejskich, a temsamem stwierdzające swą użyteczność publiczną.

C. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1293 z dnia 28 października 1924 roku, postanawia:

1. nadać ustępowi I-mu § 18 statutu o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz m. Łodzi, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 10 kwietnia 1924 r. i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № SM. 4145-24 z dnia 18 sierpnia 1924 roku, następujące brzmienie:

„Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempłowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 73-24, poz. 721).

VI. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od psów:

A. Rada Miejska, podzielając stanowisko, zajęte przez Magistrat m. Łodzi w uchwale Nr. 1222 z dnia 14 października 1924 roku, postanawia:

1. przyjąć wszystkie poprawki, poczynione przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (reskrypt Nr. SM. 4100-24 z dnia 14 sierpnia 1924 r.) w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 20 marca 1924 roku statucie o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od psów.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1289 z dnia 28 października 1924 roku, postanawia:

1. nadać § 6 statutu o podatku od psów na rzecz m. Łodzi, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 20 marca 1924 r. i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych L. SM. 4100/24 z dnia 14 sierpnia 1924 r., następujące brzmienie:

„Podatek powinien być wpłacony do Kasy Miejskiej jednorazowo za cały rok zgóry w ciągu tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego. Począwszy od dnia 15 po upływie terminu płatności, do zaległości doliczane będą kary za zwłokę oraz koszta egzekucyjne według przepisów, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempłowych kar

za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. 73|1924, poz. 721)“.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

VII. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o poborze na rzecz m. Łodzi 40 proc. opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1291 z dnia 28 października 1924, postanawia:

1. nadać § 8 statutu o poborze na rzecz m. Łodzi 4 proc. opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości, uchwalonego przez Radę Miejską dnia 10 kwietnia 1924 r. i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № SM. 4072/24 z dnia 11 sierpnia 1924 r., następujące brzmienie:

„Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempłowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. № 73/24, poz. 721).“

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

VIII. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach publicznych widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1290 z dnia 28 października 1924 r., postanawia:

1. nadać § 6 statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach publicznych widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 1 lipca 1924

roku i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych L. SM. 4575/24 z dnia 11 września 1924 roku, następujące brzmienie:

„W razie odmowy zapłaty podatku przez konsumenta wzgl. właściciela lokalu, zakłady, wymienione w § 4, obowiązane są zawiadomić o tem Magistrat w ciągu dni 14, który mocen jest wyegzekwować przypadającą kasie miejskiej należność trybem administracyjnym z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach bezpośrednich i w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. № 73/1924 poz. 721).“

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

IX. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o podatku od spadków i darowizn na rzecz m. Łodzi:

A. Rada Miejska, podzielając stanowisko, zajęte przez Magistrat w uchwale № 1219 z dnia 14 października 1924 roku, postanawia:

1. przyjąć wszystkie poprawki, poczynione przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (reskrypt Nr. S. M. 4116/24 z dnia 12 sierpnia 1924 roku) w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 24 stycznia 1924 roku statucie o pborze na rzecz m. Łodzi podatku od spadków i darowizn,

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1298 z dnia 28 października 1924 roku, postanawia:

1. nadać § 9 statutu o miejskim podatku od spadków i darowizn, uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 24 stycznia 1924 roku i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SM. 4116/24

z dnia 12 sierpnia 1924 roku, następujące brzmienie:

„Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych — kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 73) 1924, poz. 721).“

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

X. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o pborze na rzecz m. Łodzi podatku za prawo jazdy po mieście:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1285 z dnia 28 października 1924 r., postanawia:

1. nadać § 8 statutu o pborze na rzecz m. Łodzi opłaty za prawo jazdy po mieście, uchwalonego na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 14 lutego 1924 roku, następujące brzmienie:

„W razie nieuiszczenia opłaty w terminie, ustalonym w § 4, zaległość ściągnięta zostanie w drodze przymusowej z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 28/1924, poz. 721).“

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

XI. W sprawie statutu o pborze na rzecz m. Łodzi podatku od plakatów:

1. Rozesłanie projektu statutu uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 1282 z dnia 17 października 1924 r. zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu

STATUT

o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od plakatów.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 94]23, poz. 747) wprowadza się na obszarze m. Łodzi podatek od plakatów według zasad następujących:

§ 1. Podatkowi na rzecz m. Łodzi podlegają wszelkie plakaty umieszczane, rozlepiane, roznoszone, rozwożone, wywieszane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane w obrębie gminy.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

Ogłoszenia urzędowe, ogłoszenia wyborcze do reprezentacji publicznych, ogłoszenia o śmierci (klepsydry), ogłoszenia osób, poszukujących pracy, ogłoszenia partyj politycznych, związków zawodowych, spółdzielni robotniczych i pracowniczych, instytucyj kulturalno oświatowych oraz wszelkie ogłoszenia państw obcych.

§ 3. Podatek wynosi:

1) od plakatów rozlepianych na murach, kioskach, słupach i t. d. (afisze drukowane), 80% opłaty za ogłoszenie;

2) od reklam, wyświetlanych na płótnie w teatrach, teatrzykach, kinematografach i t. p., oraz na ulicach — 80% opłaty za reklamę każdorazowo,

§ 4. Podatek obciąża osobę prawną lub fizyczną, której przedmiot podatku dotyczy.

§ 5. Właściciele przedsiębiorstw reklamowych obowiązani są inkasować podatek na rzecz kasy m. Łodzi przy poborze należności za ogłoszenia wzgl. za wykonanie reklamy. Przedsiębiorstwo otrzymuje za inkasowanie podatku wynagrodzenie w wysokości 5 proc. sumy podatkowej i obowiązane jest wносить zainkasowane kwoty podatkowe do Kasy Miejskiej 1-go i 16-go każdego miesiąca.

We wszystkich innych wypadkach należy wpłacać podatek bezpośrednio do Kasy Miejskiej.

§ 6. Odwołania podlegają przepisom art. 48 i 50 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 94]23 poz. 747).

§ 7. W razie nieuiszczenia podatku w terminie, ustalonym w § 5, zostanie on ściągnięty w drodze przymusowej z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempłowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenia, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 78]1924, poz. 721).

§ 8. Kary podlegają przepisom art. 62-67 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 9. Statut niniejszy wchodzi w życie po upływie 7 dni od zatwierdzenia go przez władze nadzorcze i ogłoszeniu w Dzienniku Zarządu m. Łodzi i w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

§ 10. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.*

XII. W sprawie otwarcia szkoły specjalnej dla dziewcząt z internatem:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1198 z dnia 10 października 1924 r., postanawia:

1. otworzyć z dniem 1 listopada 1924 roku w lokalu przy ul. Przędzalnianej № 87 a szkołę specjalną dla dziewcząt z internatem;

2. polecić Wydziałowi Budownictwa przeprowadzenie w lokalu tym niezbędnego remontu kosztem około zł. 2.700.—, Wydziałowi zaś Gospodarczemu — omówienie sprawy z właścicielem domu;

3. podwyższyć w związku z tem w budżecie (brutto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 p. 4 tyt. XVII dz. IV wydat. o zł. 2.700.—,

4. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

XIII. W sprawie czynszu komornianego za lokale, zajmowane przez biura i instytucje miejskie:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1211 z dnia 10 października 1924 r., postanawia:

1. w budżecie (netto) Zarządu m. Łodzi na r. administracyjny 1924 a) podwyższyć:

poz. la	tyt. I	dz. VII	o zł.	32.169.—
" lb	" I	" VII	" "	206.885.—
" lc	" I	" VII	" "	17.108.—
" ld	" I	" VII	" "	86.508.—
" 2	" V	" I	" "	4.189.—
" 3	" I	" VII	" "	14.804.—

b) utworzyć:

nową poz. 5 tyt. V dz. I wydatków „Komorne za lokal Wydziału Hipotecznego” — zł. 2.045.—;

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

Z powodu zdekompilowania sali przewodniczący o godz. 23 min. 25 posiedzenie zamyka.

Prezes Rady Miejskiej

(—) J. Wolczyński.

Prowadzący protokół (—) P. Rundo.

Radni-sekretarze

(—) K. Dworzniecki.

(—) R. Wojakowski.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Handlowego za czas od 1. VII. do 1. X. 1924 r.

Działalność Wydziału w okresie wymienionym nie uległa żadnym zasadniczym zmianom i szła w kierunku dotychczasowej polityki zakupowej i odsprzedaży artykułów pierwszej potrzeby.

Warunki jednak nabywcze o tyle się zmieniły na niekorzyść, że ulgi kredytowe na cukier zostały całkowicie cofnięte, zaś mąkę amerykańską zmuszony jest Wydział Handlowy natychmiast pokrywać w walucie obcej.

Operacje Wydziału w stosunku do kw. II, wzrosły o 88% i wynosiły około Zł. 1.513.000.— przy kosztach handlowych ok. Zł. 55.000.—, co stanowi 3,6%, gdy w ubiegłym kw. były 4,5%.

Kronika miejska.

— **Zmiany w Radzie Miejskiej.** Zrzekli się mandatów radzieckich pp. Jan Braun (NPR) i Tobiasz Bialer (Żydzi-Ortodoksi). Na miejsce

pierwszego z nich wchodzi z listy zastępców P. Antoni Wiśniewski, na miejsce drugiego—p. Abram Majer Kapłan.

— **Pożyczka szkolna.** Urząd Wojewódzki zawiadomił Magistrat, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zatwierdziło uchwały Rady Miejskiej z dnia 18 i 25 września r. b., dotyczące zaciągnięcia pożyczki ze Skarbu Państwa w wysokości 100.000 zł. na budowę publicznej szkoły powszechnej przy ul. Podmiejskiej.

— **Szczepienie ospy.** Według danych zebranych przez Wydział Zdrowotności Publicznej w r. b. do przymusowego szczepienia przeciwospowego zgłosiło się ogółem 12,179 dzieci, w tem dzieci do roku 10,82%, powyżej roku 1.357,

Wynik szczepienia był w 11.924 wypadkach dodatni, w 5— ujemny, w 250— niesprawdzony.

Nie zgłosiło się do szczepienia dzieci 6,257, z tego z przyczyn usprawiedliwionych 3688, z przyczyn niewiadomych 2719 dzieci.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od 3-go do 8-go listopada r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyło kary aresztu jednodniowego—18 osób, dwudniowego—5 osób.

Z życia miast polskich.

Prasa komunalna.

Magistrat m. Brześcia nad Bałgiem rozpoczął wydawać organ, poświęcony sprawom miejscowego samorządu, p. t. „Życie samorządowe”. Redaktorem pisma jest p. T. Świętochowski. W pierwszych numerach pomieszczone obszernie sprawozdania ze zjazdów miast prowincjonalnych w sprawie ustawy o gminie miejskiej i ordynacji wyborczej.

Bilans Sp. Akc. „Kolej Elektryczna Łódzka“.

Bilans na 31-go grudnia 1923 roku.

Majątek		Źródła	
	Marek		Marek
Place	266.623,51	Kapitał akcyjny	4.320.000.—
Budynki	255.607.779,96	Kapitał amortyzacyjny	2.600.774,59
Tory	38.292.175,34	Kapitał zasobowy	1.440.000.—
Sieć kabli podziemnych i przewodników jezdnych	196.491.080,76	Kapitał ubezpieczeń od wypadków nieszczęśliw.	219.106,49
Tabor	2.175.141,93	Amortyzacja majątku	53.463.603,12
Maszyny	1.791.364,11	Gmina Miejska Łódź za równowartość 1/3 części majątku Spółki w myśl § 17 umowy koncesyjnej	393.917.397,64
Urządzenia wodociągowe	72.686,18	Gmina Miejska Łódź	255.444.855,250.—
Urządzenia warsztatowe	496.914.036,—	Akcjonariusze i emisji	1.020.657.449.272,66
Inwentarz	170.408.019,34	Depozyt akcjonar. i emisji	210.735.004,34
Zaprzęg, pojazdy i samochody	20.448.935,—	Wierzyciele	108.209.019.408,78
Umundurowanie	2.158.504.998,—	Bank Handlowy w Łodzi	53.244.000.—
Magazyn	1.296.912.602.676,54	Kaucje służby ruchu	394.486,—
Roboty warsztatowe	9.323.278.483,—	Depozyt członków Zarz.	43.200.—
Kasa i banki	7.339.923.407,—	Dywidenda niepodniesiona	715.827.795,30
Depozyt papierów proc. akcjonariuszów i emisji	210.735.004,34		
Akcje w depozycie członków Zarządu	43.200,—		
Dłużnicy	17.587.492.339,71		
Koncesja na zasadzie umowy z dn. 23/VI-23 r.	393.917.397,64		
Strata za czas od 1/VI do 31/XII 1923 r.	50.638.563.950,56		
	1.385.747.529.298,92		1.385.747.529.298,92

Rachunek strat i zysków za czas od 1-go czerwca 1923 r. do 31-go grudnia 1923 roku.

Winien	Marek		Ma.
Koszty ogóln-administr.	28.914.098.536,60	Wpływy z przewozu pasażerów	222.495.703.550.—
Podatki skarbowe i komunalne	6.345.791.521,45	Różne wpływy	569.308.775,—
Ubezpieczenia od ognia i wypadków	1.774.939.284,—	Procenty	76.112.730,49
Wkłady do Kasy Emerytalno-Pożyczkowej	18.363.302.990,50	Straty za czas od 1/VI 1923 r. do 31/XII-23 r.	50.638.563.950,56
Wkłady do Kasy Chorych	5.975.843.602,—		
Koszty utrzymania nieruchomości	3.974.369.655,—		
Koszty produkcji prądu	29.512.146.027,—		
Koszty utrzymania torów	20.858.746.160,—		
Koszty utrzymania sieci kabli podziemnych i przewodn. jezdnych	3.298.123.451,—		
Koszty utrzymania ruchu taboru	99.871.944.708,—		
5% opłata koncesyjna	43.765.597.893,—		
	11.124.785.177,50		
	273.779.689.006,05		273.779.689.006,05

Aktywa.		Bilans otwarcia na 1 stycznia 1924 r.		Pasywa	
	Zł. gr.			Zł. gr.	
Place	329.164.83	Gmina Miejska Łódź za równo-			
Budynki	744.046.46	wartość 1/3 części majątku Sp.			
Tory	2.430.263.64	w myśl § 17 umowy konce-			
Sieć kabli podziemnych i prze-		syjnej		2.820.050.95	
wodników jezdných.	1.111.333.95	Gmina Miejska Łódź		208.195.—	
Tabor	2.678.607.68	Akcjonariusze I emisji		465.497.20	
Maszyny	956.211.26	Depozyt akcjonariuszów I emisji		615.136.05	
Urządzenia wodociągowe	89.736.03	Wierzyciele		89.408.86	
warsztatowe	114.920.47	Kaucje służby ruchu		31.143.58	
Inwentarz	58.910.10	Depozyt członków Zarządu		56.000.—	
Zaprzęg, pojazdy i samochody .	4.444.81	Dywidenda niepodniesiona		393.190.20	
	8.517.639.23			4.678.621.84	
		Kapitały własne.			
Umundurowanie	1.759.24	Kapitał akcyjny	Zł. 5.600.000.—		
Magazyn	1.057.021.56	„ zasobowy	11.028.42		
Roboty warsztatowe	27.938.26	„ amortyzac.	20.000.—	5.631.028.42	
Kasa i banki	5.982.27				
Depozyt papierów procentowych					
akcjonariuszów I emisji	615.136.05				
Akcje w Depozycie członków					
Zarządu	56.000.—				
Dłużnicy	28.173.65				
	10.309.650.26				10.309.650.26

OGŁOSZENIE.

Wydział Kanalizacji i Wodociągów Magistratu m. Łodzi
ul. Narutowicza № 2

Ogłasza konkurencję na dostawę materiałów budowlanych do robót kanalizacyjnych w ciągu 1925 roku, mianowicie:

1) Termin składania ofert — 13 grudnia 1924 r., godz. 11

Cegła kanalizacyjna prosta 2.500.000 sztuk I gat.

5.000.000 „ II „

Kliny kanalizacyjne 1.200.000 „

Cegła fasonowa 300.000 „

Cement Portlandzki 3.200 tonn

2) Termin składania ofert — 17 grudnia 1924 r., godz. 11

Wyroby kamionkowe różne.

Drzewo budowlane różnych wymiarów — 2250 m.³

Warunki konkursu i umowy, wzór deklaracji i warunki techniczne są do przejrzania lub nabycia w cenie 3 zł. za egzemplarz, w Wydziale Kanalizacji i Wodociągów w godz. biurowych, lub mogą być wysłane za zaliczeniem w cenie 4 zł. za egzemplarz.

Treść numeru 48-go:

Biblioteki miejskie w Łodzi.—

W sprawie podatków miejskich.—

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 roku o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.—

Dział sprawozdawczy.

Protokół 34 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 13 listopada 1924 roku.—

Sprawozdanie z działalności Wydziału Handlowego za czas od 1 lipca do 1 października 1924 roku.—

Kronika miejska.

Z życia miast polskich.—

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje się do wiadomości, że w dniu 26 listopada 1924 roku o godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przymusowe ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki;

Gdański M. Drewnowska 33, 2 lichtarze. Repsztajn, Drewnowska 17, szafa. Rotsztajn, Drewnowska 10, stół. Rozenblatt, Drewnowska 17, kredens. Rokotowicz, Drewnowska 19, kosz. Krawieckiego, Drewnowska 26, 2 lichtarze. Ptaszyńskiego, Drewnowska 30, kredens i zegar. Kitaj M. Drewnowska 31, lustro. Złotnicki H. Dworska 27, szafka. Librach, Narutowicza 6, zegar. Rozenblatt, Narutowicza 30, szafa i lustro. Szwarcowski, Narutowicza 36, 3 łóżka. Rotenberg, Narutowicza 23, szafa. Zylbersztajna, Narutowicza 24, tremo. Wiederszal, Narutowicza 24, 2 kapy pluszowe i umywalnia. Kryszka, Narutowicza 24, szafa. Alter, Narutowicza 22, szafa. Wolman Wolf, Młynarska 8, szafa. Slamer Naftula, Drewnowska 12, patefon. Rybowska, Zachodnia 30, szafa, zegar i samowar. Ulrichsa, Piotrkowska 45, 20 stolików. Zabrocki, Traugutta 6a, fortepian. Menoch Krohn, Pomorska 46, szafa, 2 kapy, firanki, zegar. Poznański, Kilińskiego 96, biurko. Denderski, Sierakowskiego 51, szafa. Birnbaum, Jakóba 16, kredens, pomocnik, stół, fotel, 3 krzesła. Prywin, Narutowicza 39, pianino. Ajzen Szmidt, Ogrodowa 3, zegar. Binszok, szafa. Blumental, Konstanyńska 15, kapa. Błaszczynski, Konstanyńska 36, zegar. Boczykowski, Konstanyńska 20, 2 kapy. Czarnecki, Konstanyńska 86, kapa. Cynamon, Brzezińska 57, lustro. Dankiewicz, Brzezińska 68, lustro. Dobrzyniecka Marja, Kilińskiego 125, towar. Eksztajn, Kilińskiego 119, 2 krzesła. Engel, Brzezińska 10, gitara. Faflik, Konstanyńska 15, 2 kapy. Krygier, Szkolna 32, szafa. Petrykowskiego, Ogrodowa 4, 2 sztuki bostonu. Himmel, Waryńskiego 3, kapa. Zieliński Konstanty, Waryńskiego 5, 2 kapy. Drozdowski R. Waryńskiego 10, kapa. Lubochiński, Jakóba 1, lustro. Urbańskiego, Zachodnia 21-58, szafa. Eljazon, Zachodnia 37, lustro. Szymanowska, Andrzejka 51, maszyna do pisania. Wetsztajn, Zgierska 10, tremo. Joskowicz, Piotrkowska 39, 3 krzesła. Skosowski, Łagiewnicka 4, lustro. Dimant I. Ogrodowa 10, zegar. Ferster-Lajzerowiczowa, Skwerowa 10, waza.

Dnia 27 listopada 1924 roku o godz. 9-ej rano: Cymerman, Narutowicza 7, szafa. Steinberg, Narutowicza 7, 2 kołdry. Wajnryb, Narutowicza 9, 2 fotele. Elenberg, Narutowicza 34, szafa. Gothelf, Narutowicza 29, lustro. Berliner, Narutowicza 29, lustro i zegar. Handelman, Narutowicza 25, zegar. Cwillich, Narutowicza 11, lustro. Bortner, Piotrkowska 117, lustro. Widawska, Ewangelicka 7, pianino. Morgenstern, Piotrkowska 214, szafka. Najman, Piotrkowska 25, kredens, biurko i stół. Finkelsztajn, Andrzejka 4, 2 fotele i 4 krzesła. Firma „Konwencja”, Piotrkowska 101, towar. Indrych, Pusta 17, maszyna do szycia, szafa, 2 kapy, leżak, stół. Angenfisz, Piotrkowska 56, stolik. Bernhardt, Kopernika 47, stół. Bernhardt, Kopernika 47, fotel. Brajer, Piotrkowska 247, biurko. Busz, Kopernika 40, serweta. Czech, Andrzejka 32, stół. Dorfman, Piotrkowska 180, kredens. Fajberg, Piotrkowska 164, 2 krzesła. Jarociński, Targowa 28, otomana. Kac, Sienkiewicza 64, kredens i bieliźniarka. Frenkiel, Targowa 12, bieliźniarka i kołdra. Welland, Wschodnia 14, 2 worki maki pszennej. Wajenberg, Wschodnia 16, 2 stoliki marmurowe. Brzoza, Wschodnia 45, szafa i kredens. Tenenbaum, Zawadzka 34, otomana. Berger, Zielony-Rynek 6, szafa. Dykman, Kopernika 10, zegar. Charasz, Traugutta 4, waga.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.